

Зміст

Вступ 8

THE GOLDEN BOY 12

INSATIABLE AN APPETITE 26

THE MIGHTY TITAN AND HIS TROUBADOURS 40

I'M JUST A POOR BOY 60

WE'LL GIVE YOU PIÈCE DE RÉSISTANCE 80

MACHINE GUNS READY TO GO 102

GOD KNOWS! 124

HELLO WORLD! 144

YOU CAN'T TURN BACK THE TIDE 164

THE SHOW MUST GO ON 184

Дискографія 206

Джерела, список ілюстрацій, подяки 222

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

*Чому ми використовуємо те
чи оте? Усе це зовсім не значить,
що я вивчав демонологію. Мені
просто подобається слово
«Вельзевул».*

ФМ, рік десь 1976-й¹

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Сімдесят років... Це так нудно.

ФМ, 1987²

Востаннє я бачив Фредді Меркюрі 9 серпня 1986 року. Він у короні і королівській мантії прогулювався по сцені в Небворт-парку, а з колонок ревів державний гімн. Тоді ніхто не знав, що це його останній виступ з Queen.

Музиканти зіграли всі хіти — вони завжди їх грали, — включно з «Богемною рапсодією»: все потонуло в громі і блискавках, як обіцяли слова пісні, а на сцену вивалили стільки сухого льоду, що, здавалося, пожежа почалася. На живих концертах Queen сповідували дуже просте гасло: «Засліпи й оглуши». Але мені запам'яталися корона, мантія і впевнена, на всі зуби, усмішка Фредді. Він ніби казав: «Звісно, я смішний. Хіба це не круто?!».

Уперше я побачив Фредді Меркюрі по телевізору взимку 1975-го: якийсь туманний чорно-білий образ у кліпі до «Богемної рапсодії» — тільки зуби й волосся. Мені було тоді десять, і мозок не міг збагнути всіх цих «Галілео Фігаро!» і «Бісмільла!».

ПОПЕРЕДНІЙ РОЗВОРОТ. «Дияволятко», клуб Marquee, Лондон, 3 лютого 1973

Зліва. Killer queen, червень 1974.

© Mick Rock 1974, 2016

СПРАВА. «Спадкоємець престолу», стадіон «Вемблі», липень 1986

Та якщо ти ріс у сімдесятих-вісімдесятих, то втекти від Queen було неможливо. З роками я відкрив для себе їхню музику. У Queen немає двох однакових альбомів, власне, двох однакових пісень немає. Але групу впізнавали моментально, так само, як голос Фредді.

З часом мій допитливий юний розум відкрив ранні пісні Queen — The Fairy Feller's Master-Stroke, Stone Cold Crazy. Вони звучали ніби Led Zeppelin у балетних трико і пачках. Потім була Bicycle Race, можливо, найхімерніша поп-пісня 1978 року і — якщо

вірити легенді — єдиний хіт, натхненний романтичною зустріччю з велосипедистом на «Тур де Франс». Далі Queen вдало розіграли хіт Девіда Бові Under Pressure — він звучав так, ніби кілька різних пісень перемішали в одну. Смысл пісні насилу вгадувався, але вона залишається невимовно, незбагнено чарівною.

На той момент склалися два публічні образи Фредді Меркюрі. Старий — довге волосся плюс зуби — і новий — коротке волосся плюс вуса плюс зуби. Обидва здавалися мені забавними. Однак в обох іпостасях Фредді залишався майстерним і дотепним автором. Інші учасники групи теж писали пісні — часто грандіозні пісні, — але «продавав» їх Фредді.

Я подумав: «Зроби так, як любиш: накрути побільше гармоній, переграй усіх. І забий на чужу думку», — вона мені, знаєте, по барабану.

ФМ про «Богемну рапсодію», десь у 1977-му³

Те саме було на сцені: у Небворті, на «Вемблі», на всіх інших майданчиках, де вони мене осліпляли й оглушали. Queen завжди були забавними і блискучими, а найбільше — Фредді Меркюрі. Як співав він у пісні Let Me Entertain You, «аби розважити тебе, згодиться все, що трапиться під руку». До ролі «Фредді Меркюрі» він ставився серйозно, але завжди усвідомлював, скільки в ній абсурду. Передивіться його виступ на Live Aid — як йому важко було тримати серйозне обличчя.

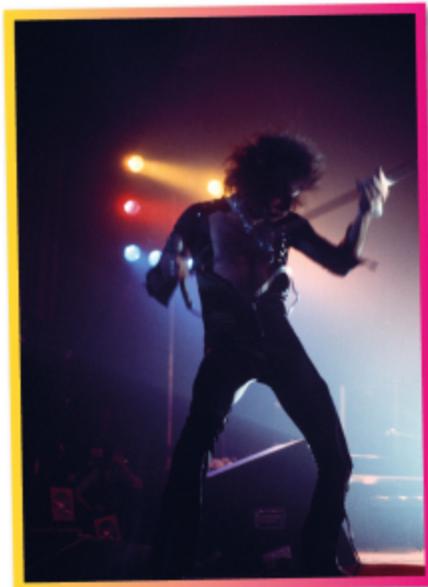
Зовсім інша історія — Фредді поза сценою. Йому судилося складне, потаємне, проблемне і в підсумку трагічне життя. Він помер дуже молодим. Та навіть зараз, через тридцять років, коли Фредді було би під вісімдесят, від його музики не сховаєшся. Вона скрізь.

Від 1998 року я багато разів брав інтерв'ю в колег Фредді по групі — Браяна Мея і Роджера Тейлора, говорив з доброю сотнею людей, які знали його особисто. Дехто знав Фредді тільки як Фарруха (потім Фреда) Бульсару — таким він був до Queen. Інші знали його лише як

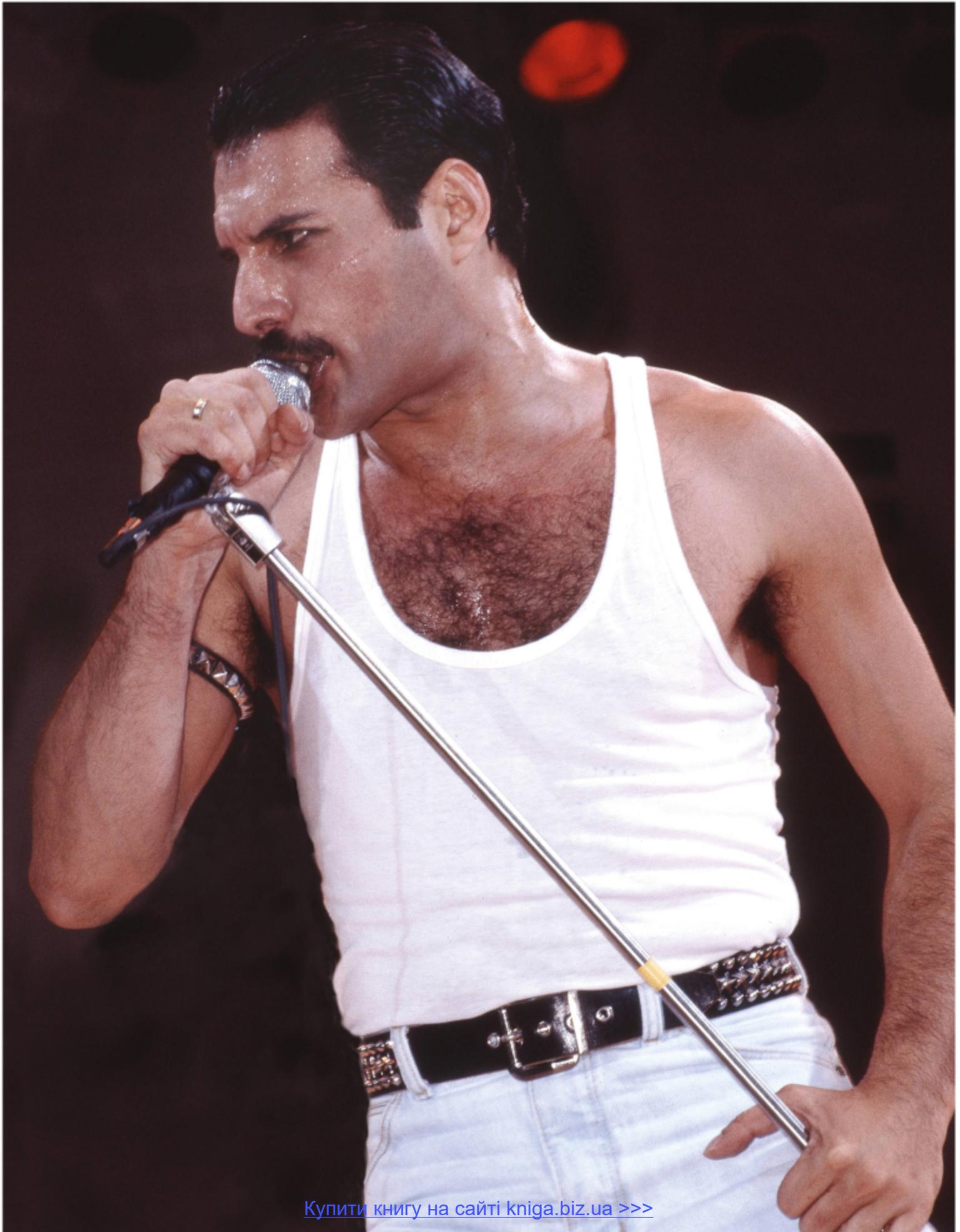
світову знаменитість, рок-зірку. Всі вони додали в цю історію якусь ноту.

Ця книжка розповідає про те, ким був і ким став Фредді Меркюрі. Я хотів віддати належне його вдачі й акторській майстерності, розповісти про музиканта й автора пісень, чий талант іноді лишається в тіні його ж харизми.

Іноді я питаю себе, а що робив би Фредді Меркюрі зараз, якби дожив. Виступав би з Queen? Судив би шоу талантів на телебаченні? Писав би хіти для інших артистів? Аранжував би мюзикли на Вест-Енді? Пілососив би будинок у рожевому топі на каблуках? Чи насолоджувався б тихим життям, але під настрій діставав би корону й мантию? Хто зна, але впевнений, що він, як завжди, залишався б забавним, живим і блискучим.

Зліва. Як завжди, блискучий. Hammersmith Odeon, листопад 1975
Справа. Завоювати світ. Live Aid, 13 червня 1985

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

THE GOLDEN BOY

*Непогано боксує, добре співає,
прекрасно грає на фортепіано,
непереможний у настільному тенісі,
посередній бігун.*

Шкільна характеристика на ФМ,
десь 1959 рік

Зліва. Фредді Меркюрі в часи Фарруха Бульсари, 1958

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Він ніколи не згадував свого походження. Але вдягався дивно: консервативні піджаки й дурнувати штани-трубочки, завжди закороткі.

ЕДРІАН МОРРІШ,
колишній студент політехнікуму в Айзелверті, 2010